

[Jens Foged.]

gen, at fiskernes fradrag skal fjernes. For det drejer sig jo om deres erhvervsfradrag. Og når præsten har 400 kr., eller hvor meget det er, en fjerdepart til hushjælp, så er det vel, fordi det er noget, der vedrører erhvervet og ikke den enkelte. Derfor synes jeg, at man ofte kører det hele sammen i en fradragsjungle og lægger meget mere på i den jungle, end der egentlig hører hjemme dér. For erhvervsfradragene, de er erhvervsfradrag, og de skal naturligvis ifølge skatteloven være fradragsberettigede, og disse fradrag må naturligvis være fradrag ikke i skat, men i indkomsten. Så jeg håber, at mange af disse ting er aldeles udenfor. Når jeg er blevet endnu mere betænkelig, end jeg var før, så er det, fordi hr. Ømann nu under omtalen af fradragene også kom for skade at nævne rentefradragene. Er det meningen, at rentefradragene også skal ind under skattefradraget og ikke indkomstfradraget, så er vi ikke hjemme. Rentefradraget er noget, vi har, fordi lønmodtagerne lige så vel som erhvervsdrivende naturligvis skal have lov til at trække renterne fra, når de låner nogle penge for at kunne etablere et eller andet — det kan også være til bolig. Den mindrebemidlede er jo den, der skal låne penge. Det er jo de unge, der skal låne penge, for de ældre har jo eventuelt haft mulighed for at tjene noget og har derfor, så de ikke behøver at låne, i hvert tilfælde ikke i samme udstrækning. Det er i den grad vendt imod lønmodtagere at gå over til det, hr. Ømann nævnte, og vendt imod de mindrebemidlede, så at det er mig ubegribeligt, at hr. Ømann kan finde på at tage det ind i billedet som noget af det, der skal rettes op her.

Og så må jeg give finansministeren ret i, at det, det egentlig drejer sig om, det er, om vi kunne lave om på progressionen. Det var jo det enkleste, så tag fat dér!

Bernhard Baunsgaard: Af hensyn til finansministeren vil jeg gerne have lov at gentage noget af det, jeg sagde før, sådan at der ikke skal være nogen diskussion om, hvad det var, jeg gav tilslutning til og tog afstand fra.

Jeg sagde, at der er to led i dette forslag til folketingsbeslutning: undersøgelsen vil jeg gerne tilslutte mig, men den er for snæ-

ver. Derimod kan jeg ikke slutte mig til det næste led i dette forslag til folketingsbeslutning om, at staten skal til at betale rabat.

Jeg sagde også, at alle partier jo efterhånden har givet tilslutning til, at man går over til et nedslag i selve den beregnede skat i stedet for i indkomsten. Nu kan jeg se, at finansministeren nikker, så er vi vist alle sammen klar over, hvordan jeg vil stille mig i det udvalgsarbejde, der kommer.

Må jeg sige til hr. Jens Foged, at det kan godt være, at nogle af de fradrag, vi efterhånden har fået, skal bevares, men det er noget vanskeligt for mig at forstå, at en journalist ved Politiken skal have 10 pct. nedslag i sin løn, medens en journalist ved Danmarks radio, når han er bosat i København, kun skal have 7½ pct. Og det er mig noget vanskeligt at forstå, at en journalist ved Aarhus Stiftstidende skal have 5 pct., ved Danmarks radio kun 4 pct. For filmfotograferne er det omvendt, dér giver Danmarks radio mest, mens man andetsteds giver mindre.

Det var alt sådan noget, jeg synes der var god grund til at kigge på, når vi skal i gang med at se på fradragene. Undersøgelsen er foreslået for snæver. Det er vel også en overvejelse værd for at få et system, et dansk skattesystem, der bygger på principper og ikke på lutter enkelttilfælde, at overveje, om ikke masser af de tilfælde, hvor vi har indrømmet individuelle fradrag, passende kunne opsamles under ét enkelt fradrag, der jo kunne hedde: erhvervsfradraget. Det er ikke noget, vi kan løbe til, men det var dog en overvejelse værd, om vi ikke burde ende dér.

Må jeg sige, at der er ingen, der har kommenteret min påstand heroppefra før om, at hvis staten skal til at betale rabat, så må der opkræves mere i skat, og at det ikke kan være rimeligt, at vi her ender i et forslag, der vil medføre forøget opkrævning af skat. Det er jo nok rigtigt, som finansministeren tidligere har sagt, at staten for sit vedkommende har nedsat opkrævningen af statskatterne med 2 milliarder kr., men samtidig er der jo sket det, at de kommunale skatter er steget med mere end 2 milliarder kr., så det samlede skattetryk er større i dette skatteår, end det nogen sinde har været i Danmark. Og som jeg tidligere har sagt, vi sætter formentlig verdensrekord